

راهنمای سریع اقدامات مدیریتی در حوزه ابزی پروری در مواجهه با بحران سیل

- 1- تشکیل تیم های ارزیابی خسارت با بهره گیری از اتحادیه ها و صاحبان مزارع (بنا به تشخیص) در سازمان مرجع (شیلات ایران)
- 2- دسته بندی مزارع - مراکز تکثیر از نظر آسیب وارده و تصمیم گیری برای هریک از طبقات متعدد آسیب
- 3- در استانهایی که استفاده از آبزیان در سبد مصرف خانوار به صورت عرفی متداول بوده است موضوع عرضه آبزیان و فرآورده های آنها از جنبه اجتماعی و سلامتی توصیه می گردد.
- 4- مشارکت بهره برداران در هریک از مراحل تصمیم گیری و تصمیم سازمانی تا برنامه ریزی های عملیاتی برای احیاء مزارع
- 5- تدوین فوری برنامه اقدام برای تامین نیازمندیهای اساسی و ضروری در مزارعی که سطح تهدیدات بالا نبوده لکن الویت تولید بالایی دارند.
- 6- تشکیل تیم پیگیری منابع مالی برای حمایت از آسیب دیدگان
- 7- تدوین طرح روی کارآمد اقتصادی با رعایت اصول پایدار تولید در مزارعی که سطح آسیب بالا بوده و نیاز به احیاء زیرساخت ها و تاسیسات و تجهیزات را دارند.
- 8- تشکیل تیم های محلی از کارشناسان شیلاتی برای تدوین و اجرا و نظارت بر عملیات میدانی.

9- در برنامه های احیاء و بازسازی مزارع پرورشی لزوماً موضوع پایداری و مدیریت مشارکتی در دستور کار قرار گیرد.

10- در خصوص مزارعی که تحت عنوان مزارع خرد و یا دومنظوره فعالیت داشته اند بازنگری صورت گرفته و در ساختارهای جدید موضوع بهره وری از آب و عرصه مدنظر قرار گیرد.

11- چنانچه نقشه و برنامه آمایش سرزمین و یا مطالعات مشاورین در توسعه فعالیتهای شیلاتی در هریک از استانها وجود داشته باشد ضروری است مورد توجه قرار گرفته و قالب های تولیدی اقتصادی طراحی گردد.

12- برنامه ریزی های احیاء و بازسازی لزوماً با سیاست های توسعه و آینده نگری سازمان شیلات ایران هماهنگی داشته باشد.

13- استفاده از تسهیلات حمایتی، بیمه تمام خطر و سایر حمایت های زنجیره تولید تا عرصه از آسیب دیدگان بنا بر سطح آسیب ضروری است.

14- برنامه ریزی برای تامین نهاده های تولید در سال زراعی مرتبط و نیز تهاتر هزینه ها از محل فروش محصول برای مزارع آسیب دیده و احیاء شده توصیه می گردد.

همایون حسین زاده صحافی

عضو هیئت علمی و محقق مروج ارشد موسسه